

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen EL)
finn.s@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 21. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 11), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen EL).

Spørgsmål nr. 1:

”I følge høringsnotat af 28. august 2018 er ministeren enig i den fortolkning af loven, som fremgår af ATP’s hørings svar, og at lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed. Vil ministeren kommentere hver enkelt af ATP’s fortolkningsbidrag og redegøre for, hvilke konsekvenser det i hvert enkelt tilfælde vil have for lønmodtagerens mulighed for at få indfriet sit tilgodehavende? Vil ministeren redegøre for, om der herudover er andre situationer end de af ATP nævnte, hvor loven ikke vil kunne bruges til at sikre lønmodtagerens tilgodehavende?”

23. november 2018

J.nr. 2018 - 2276

Svar:

Helt overordnet kan det anføres, at ændringerne ikke har ændret eller forringet retstilstanden for lønmodtagerne.

De ændringer af lovforslaget, der blev foretaget på baggrund af ATP’s hørings svar, var ikke af indholdsmæssig karakter.

Der var i stedet tale om præciseringer, så det fremgik endnu klarere af bemærkningerne, hvad intentionen med lovforslaget har været.

De fortolkningsspørgsmål, som ATP forholder sig til i hørings svaret, drejer sig især om anvendelsen af § 6 i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Det fremgår af § 6, at hvis et krav bestrides af arbejdsgiveren eller dennes bo, eller hvis fonden finder, at et krav er utilstrækkeligt dokumenteret, kan fonden henvise lønmodtageren til at søge kravet fastslået ved domstolene.

I hørings svaret beskriver ATP forskellige tilfælde, hvor Lønmodtagernes Garantifond under henvisning til § 6 kan afvise et krav, og det ønskes præciseret, at dette også gælder, når Lønmodtagernes Garantifond anmodes om at lægge ud for et krav.

Det har på intet tidspunkt været intentionen med lovforslaget, at der skal lægges ud for lønmodtagertilgodehavender i situationer, hvor et krav er utilstrækkeligt dokumenteret efter § 6, og derfor blev lovforslaget præciseret, så dette står klart.

Der er også tilfælde efter § 6, som ikke er nævnt i ATP's høringsvar, og hvor der ikke ved vedtagelse af lovforslaget skal lægges ud. Det gælder fx i situationer, hvor lønmodtageren er nærtstående, og et krav afvises med den begrundelse.

I ATP's høringsvar nævnes også situationen, hvor et krav allerede er overdraget i medfør af den gældende § 8. Hvis et krav allerede er overdraget helt eller delvist til en lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation eller til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, vil der ikke være samme behov for, at Lønmodtagernes Garantifond lægger ud.

I det hele taget har hensigten med lovforslaget været, at omkostningerne ved, at Lønmodtagernes Garantifond lægger ud for lønmodtagerkrav, skulle begrænses mest muligt, så private arbejdsgiveres bidrag, der finansierer Lønmodtagernes Garantifond, ikke øges mere end højst nødvendigt.

Derfor fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at Lønmodtagernes Garantifond alene skal udbetale beløb, som med sikkerhed vil kunne opkræves hos en erhverver, hvilket ATP også nævner i høringsvaret.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen